

העולם הזה על רגל אחת

קיא ירי

לפני שבועיים היה העולם הזה (1782) העיתון הראשון והיחיד שפירסם את הידיעה הבילעדית על מותו של קצין צה"ל בכיר, שהיה מן האחראים על שירותי הביטחון. השבוע אנו הראשונים המכחישים את הידיעה, ומוכיחים שוב את אשר טענו תמיד: בשטח הסקופים העיתונאים אין להעולם הזה מתחרים.

★ הלאה הברק המזויזי!

ידיעות שנתפרסמו לאחרונה בעיתונות בישרו כי במערכת הביטחון שוקלים עתה קיצוצים בתקציב הביטחון בסכום של כמה עשרות מילי יונים לירות, על-ידי חיסול מלאי חומרי המירוק ("בראטון"), המשמשים להברקת סימני-הדרגה של קציני צה"ל וסמלי היחידות, שההיילים עונדים על כובעיהם.

לא נעים, אבל גם במקרה זה היה העולם הזה העיתון הראשון שהעז להעלות לדיון את הרעיון האפיקורסי של ביובו כספי משלם המיסים על הופעה חיצונית וברק שטחי, שהפכו מסימני-ההיכר של צה"ל בשנות השבעים.

כתב אנברי במדורו הנידון שבשאל את הכותרת: לא על הברק לבדו: "שנה-שנה מוציא צה"ל רבבות לירות על רכישת פחיות בראטון, לימונים וחומרי-ניקוי אחרים, המשמשים למירוק דרגות, סמלים, שאר פריטי נחושת המקשטים את מדי החייל. השאלה היא: האם סביר ביובו משווע זה בעידן טכנולוגי, בו ניתן לצפות פריטי נחושת אלה אחת ולתמיד שישכב לאקה. שתחסוך לצה"ל מיליונים לירות בחומרי-מירוק ובשעות עבודה של חיילים סדירים ואנשי מילואים?"

ברית-המועצות ומניעה:

יהודים תמורת שטחים

למאה יהודים, עבור כל קילומטר מרובע משטחה של פוניה, שישראל תהיה מוכנה להחזיר למצריים. לדברי מקורות מהימנים, סירב השגריר רבין להתחייב בשם הממשלה, אך הבטיח להעביר לירושלים את הצעתה המדהימה של מוסקבה. בכך מסבירים חוגים אלה את השיחות הבילתי-צפויות שנערכו ה" שבוע בין השגריר רבין ושר-החוץ מר אבא אבן, בחדרי הנוחיות של מלון הילטון בלונדון.

בשיחה השאית שנערכה בין שגריר ישראל יצחק רבין לבין שגריר ברית-המועצות פרנזי דובי רינין, בחדרי-הנוחיות של מלון "וולדורף-אסטוריה", כאשר שומן רייהראש של שניהם ניצבים כי מיסדרון ומונעים כניסתם של אורי חי המלון לחדרי הנוחיות, באמי תנה של שיטפון שנגרם כתוצאה של סתימת אסלות, הציץ מר דובי רינין מתן היתר-יעדייה לישראל

באחד הגליונות נדהמתי לקרוא את כתבת-השער שלכם, בה אתם מודיעים על פטירתו בנסיבות טראגיות וכתוצאה, כבי יכול, של התנכלות אישית מצד אישיות בכירה במערכת-הביטחון. הריני מודיע לכם בזאת שאני בריא ושלם, ושמועלם לא עלה בדעתי להסי תלק מהעולם הזה בדרך טבעית או בנסיבות טראגיות כל שהן. מהיום והלאה אקרא מדי שבוע את עיתונכם כדי לדעת מה שלומי.

אדוף (מילה) בנימין עשת, מנכ"ל "ישראל-על", תל-אביב.

אנשים

חור בפה, והתה שנזל על הספסל הרטיב את מכנסיו של בן גוריון, כאשר הוא התי יישב על הספסל. יצחק בן צבי ז"ל, בראור תו את כתם על מכנסיו, אמר: "מן הפח אל התחת".

אסף דיין, בנו של שריהביטחון מנשה דיין, שהופיע לאחרונה בצילה של מזינה מרקורי בסרטו של בעלה ז"ל רפ"ן, קיבל בעת שהותו כפריס הצעה

מכתבים

זה כהחלט לא נכון

"העולם הזה" 1782: "מה גרם למותו של הקצין הבכיר", כתב בתשע עקבות הידיעה על מעילה בשירותי-הביטחון. בדרך כלל איני קורא את עיתונכם המכור בד, אך מדי פעם בפעם, כשאני מוצא את עצמי בחדרי-ההמתנה של רופא-השיניים שלי, מודמן לי להעיף עין על שבועוני-כם, המרופט והמקומם מרוב קריאה.

בנו של שר הביטחון - מפקד חוליית פתח?

ח"כ בבה אירלסון סיפרה השבוע במסיבת יום הולדת שהאירגון העולמי של נשות ויצ"ן ערך לדור בן-גוריון בבית ברל כצנזר ששנת תרפ"ו, כאשר בן גוריון ויצחק בן צבי ז"ל נהגו ליי שון על ספסל אחד בצריף מועצת הפועלים בירושלים. היתה היא ורחל ינאית מגישות להם תה בספלי-פח אחד, שהיה כל רכושם באותם הימים. יום אחד נתהווה

היתה לי בעניין זה שיחה בשלוש עיניים עם אבא. הוא נתן את הסכמתו, בתנאי שאמסור את עצמי לידי כוחות-הביטחון ברגע שסתיימו צילומי הסרט."

הנהלת חשבונות

ההצעה הסובייטית הידיעה שהתפרסמה השבוע בדבר נכר נות הסובייטים להתיר עלייתם של מאה יהודים תמורת כל קילומטר מרובע שיש ראל תהיה מוכנה לפנות. טרם אושרה על-ידי הממשלה, אולם כל משקיף מדיי ני אשר יבחון את ההצעה הסובייטית בעיניים פקוחות ייווכח על נקלה במל כודת המסוכנת שהצעה זו טומנת לנו. אני משער שהרוסים אינם מתכוונים

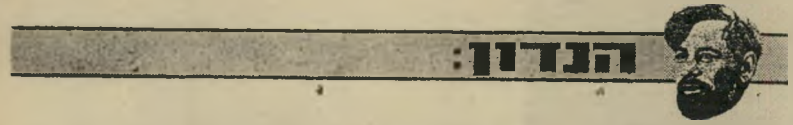
שיכון נהדרת

בגליון העולם הזה מהשבוע שעבר הת פרסמה מודעה על עמוד שלם, המדברת בשבחיו ומעלותיו של "שיכון עובדים". כותרת המודעה היתה: "שיכון עובדים טובה לילדים!"

וזה נכון. ראיתי כל שיכונים, אבל שיכון נהדרת, מודרנית, מפוארת ויחד

המוות משתלם

אני מחפש משקיע פרטי להוצאת שבו עון מהפכני חדש, שיעסוק אך ורק ב" בעיות המוות. שם השבועון יהיה "יחי המוות!" ונוסף למודעות-אבל, שיהיו את עיקר ההכנסה. יקדיש השבועון מאמרים מקיפים על תעשיית המצבות בארץ, תע

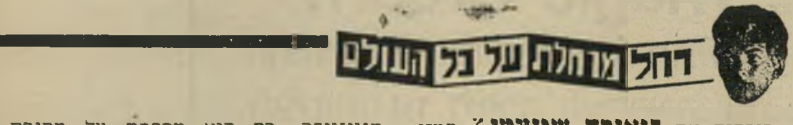
הנדון: סתימת אף קולקטיבית

בהשמיענו את התנגדותנו הטוטאלית להצעת החוק בדבר איסור ההתעטשות בפומבי, המתעף באיטלה של "חוק להגנת בריאות הציבור", אנו משמשים פה לרבים וטובים בכנסת, בהסדרות ובציי בור, שאת אפם ופיהם הממשלה מנסה לסתום בנימוקים בטחוניים.

אומרים: חוק זה ישפר את מצב בריאותו של הציבור ויחסוך למדיי נה מיליונים, עידידי הקטנת, אם לא חיסול מוחלט של היעדרות ממקום-העבודה כתוצאה מהצי טננות, המתבטאת בדליפות מי האף.

אין שקר גדול מזה. בחברה דמוקרטית האזרה, והאזרה בלבד, אחראי עבור מצב בריאותו, ואיש לא מסר לממשלה מנדאט לפיו היא רשאית לסתום את אפיהם של אזרחיה, כאשר הדבר משרת את האיני טרסים המפלגתיים הצרים של ראש הממ שלה, יוזמת החוק הדראקוני.

עומרים: אף דוקף אינו מראה

זוכרים את לאורה שינצמן? המדי כירה היפהפיה שהיתה כל כך מסורה ודבדב קה לתפקידה במשרד-המיסטריות-עשיות, עד שנמצאה יום אחד דבוקה עם פקיד בכיר, המשמש כיום כאחד מיועציו של הבנק העולמי? אתם יודעים למי הכוונה. אם כן, השבוע קיבלתי ממנה גלוייה